

NAGNAĆ (5) *vb pf*

Oba a jasne.

inf nagnać (1). \diamond *praet 3 sg m* nagnął (2). *f* nagnała (1). \diamond [3 *pl m pers* nagnali.] \diamond *part praet act* nagnąwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Goniąc przypędzić a. wpędzić wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [w tym: czego (coll) (2)] (3) : [A owiec niezliczonych y wieprzów nągnáli/ Y wołów/ które wżytki ná ofiárę dáli. VegKmita s. 13.]*

nagnać dokąd (2): FRidegundá Krolowa [..] Gąłęzi nárąbawfzy/ lás vczynić dáłá/ Co przed nią ludzie niefli/ bydłá tám nągnáłá. *RejZwierz* 45; Ian Borátyńfki/ [...] izali ze cztériómá fty Polaków róty fwyé/ bębnámi tylko woiennymi/ pod Połockiem nągnawfzy bydłá tego Mořkiewfkié⁸⁰ w Dżwinę/ máło nie puł Mořkwy był potopił? *OrzQuin* R.

Przen: O przysparzaniu dóbr (1) : Ażá dziś dziwnych nągániáčzow nia máłz? áby nągnác gdzieby fłkąd czo przypáć mogło. *RejZwierc* 65.

2. *praw. Fraza: »ślad nagnał« = trafić za śladem* (2) : thedy then ktho za fzyładem byezi zoną obczyzná ma przyfzyancz yze flyad nagnał do oney wfli. *MetrKor* 40/812, 40/812.

Synonim: 1. napędzić.

Formacje współrdzenne cf GNAĆ.

Cf NAGNANY